

[Gade]

ningerne, som også er nævnt af socialdemokratiets ordfører, fordi de jo afspejler, at dette ændringsforslag er noget andet end det, fiskeriministeren i sin tid foreslog. Derfor synes jeg nok, det er vigtigt at få belyst her, hvad der ligger i, at der i bemærkningerne til ændringsforslag nr. 1 står:

»Det tilstræbes ikke, at kredsen af bierhvervsfiskere udvides væsentligt.«

I SF vil vi støtte ændringsforslaget, fordi her er en konstruktion og også nogle formål, der trækker i retning af, at vi får udvidet bierhvervsfiskeriet, men jeg vil gerne spørge fiskeriministeren, om formuleringerne her skal forstås sådan, at administrationen skal være meget, meget stram, og at vi altså ikke kan komme ret meget videre, end vi er i dag.

Vi støtter altså ændringsforslaget, men jeg vil gerne have ministeren til at uddybe den bemærkning.

Fiskeriministeren (Grove):

De ændringer, der sker igennem denne lovgivning, giver for det første mulighed for at imødekomme ønskerne om dispensationer i anledning af sygdom. Det har vi ikke haft mulighed for før, og jeg føler, det er meget værdifuldt, at vi kan gøre det. For det andet kan vi også efter denne lovgivning give dispensationer i forbindelse med sociale tilfælde. Derudover udvider vi bierhvervsområdet med erhvervsfiskere, der ønsker at nedtrappe. Efter den nugældende lovgivning skulle bierhvervsfiskeriet simpelt hen ophøre på nuværende tidspunkt, men vi føler også, det er meget værdifuldt, at vi har bierhvervsfiskerne.

Når jeg skal svare på de spørgsmål, der har været stillet dels af hr. Arne Jensen, dels af hr. Gade, mener jeg, at det vigtigste – og det, jeg lægger mest vægt på – er, at det er de lokale områder, der har brug for det, vi giver den mulighed. Vi ved alle, at der som nævnt af hr. Henning Andersen er lokale pladser, hvor det har stor betydning med bierhvervsfiskere. Når jeg har brugt den formulering i ændringsforslaget, er det, fordi det for mig er det vigtigste, at det skal være det lokale område, der har et ønske om det og har brug for det. Det er det vigtigste for mig på det område. Hvor stor kredsen skal være, kan jeg næsten ikke sige på forhånd. Jeg synes ikke, vi skal udvide ud over det, vi

havde i 1978, men hvor stor den skal være, kommer jo an på, hvor mange af erhvervsfiskerne der ønsker at bruge ordningen, hvordan de lokale ser på det, og hvor stor brug de har for det. Det er også derfor, at vi nok har lavet et centralt nævn, men får indberetningerne ude fra de lokale steder med deres ønsker. Vi har så et bredt sammensat udvalg, som afgør det endeligt. Det er hovedformålet med det ændringsforslag. Jeg mener, vi har fundet en måde, som forhåbentlig også kan administreres fornuftigt. Det er jo dér, jeg har haft mine betænkeligheder. Vi skulle ikke lave noget, der var næsten totalt uadministrerbart. Jeg mener, vi har nået en fornuftig mellemløsning, hvor det kan fungere til gavn for de lokale samfund, og samtidig har vi en mulighed for at administrere det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2, § 1, således ændret, og § 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Anden behandling af lovforslag nr. L 38:

Forslag til lov om ændring af lov om luftfart.

(Fremsat 7/2 84. Første behandling 17/2 84. Betænkning 8/5 84).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Jimmy Stahr (S):

Vi har i dag fra forskellige organisationer fået nye oplysninger, og derfor vil socialdemokratiet gerne have sagen tilbage i udvalget.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

VS kan støtte SFs ændringsforslag om, at nr. 5 i dette lovforslag udgår, fordi vi er modstandere af, at flypersonalets portvagter nu skal til at udføre politimæssige opgaver og skal til at visitere deres arbejdskammerater. Det er en opgave, som er og bliver en politiopgave.

Vi har, som hr. Jimmy Stahr sagde, netop fået et brev fra Specialarbejderforbundet, der relaterer sig til, at vi i udvalget om offentlige arbejder har fået et svar, der har sagt, at de lokale afdelinger SiD og Metal ikke har ytrt noget, ikke har forholdt sig til forslaget, ikke har sagt noget om det nærmere indhold. I dag får vi et brev, hvori der står, at de overhovedet ikke er blevet informeret, samtidig med at brevet tager skarp afstand fra forslaget om at udvide flypersonalets beføjelser. Det vil sige, at det personale, der skal udføre disse opgaver, er imod det. Derfor kræver vi også, at sagen bliver behandlet igen.

Ole Henriksen (SF):

SF kan støtte, at vi får fornyet udvalgsbehandling. Egentlig ville vi gerne have afbrudt forhandlingerne her, således at man kunne nå at tage stilling til det, men da det også kan lade sig gøre at fremsætte ændringsforslag ved tredje behandling, mener vi, at det må kunne holde på den led, som det er foreslået fra hr. Jimmy Stahrs side.

Vi er i SF selvfølgelig tilhængere af, at man bekæmper tyveri overalt, hvor det foregår, også ude i lufthavnen, men vi finder altså ikke, at man bekæmper den slags tyverier, som foregår derude, netop ved at udstyre portvagter med politimæssig myndighed. Vi tror, det er en farlig vej at gå. Selv om det her er foreslået fra et flertals side, at man

kun skal have en ordning kørende til 1987, altså en forsøgsordning, vil det alligevel være sådan, at bordet fanger, at man her sætter noget i værk, som enhver bør vide ikke vil lade sig ophæve.

Sagen er nemlig den, at disse portvagter, der i dag foretager kontrol ved ind- og ud-kørsel i lufthavnen, har mulighed for at standse folk, og vi har fået oplyst i udvalget, at portvagterne i intet tilfælde nogen sinde har været ude for, at folk har sagt, at de ikke ville lade sig visitere frivilligt. Det vil de, og kun 20 gange om året har det været nødvendigt at tilkalde enten politi eller toldvæsen, når en person er blevet grebet i et eller andet, f.eks. at ville passere uden at have adgang til lufthavnen eller at have ting og sager med, som vedkommende ikke må have.

På den baggrund mener vi, at hele sagen ligger godt, som den gør. Politiet har kapacitet nok til at være til stede i løbet af ganske få minutter, og det samme har toldvæsenet. Der er altså ingen grund til, at man begynder at pålægge folk, som ikke engang skal have uddannelse i politimæssige opgaver, disse opgaver nu. Enhver person kan jo i henhold til retsplejeloven anholde en anden person, og den myndighed har portvagterne allerede og kan benytte sig af.

Vi finder altså fra SFs side ikke, at der er grund til at lave en forsøgsordning på denne baggrund, navnlig ikke når vi har fået henvendelser både fra Pilotforeningen og fra Politiforeningen om, at det er ganske unødvendigt at gå denne vej. Vi venter altså i morgen i udvalget en deputation fra næsten samtlige ansatte ude i lufthavnen, som også vil vende sig imod, at man får disse politimæssige myndigheder lagt ud til portvagten.

Jeg vil anbefale, at man stemmer for det ændringsforslag, som går ud på, at man helt dropper denne paragraf, altså det ændringsforslag, som SF har stillet her ved anden behandling.

(Kort bemærkning).

Jimmy Stahr (S):

Jeg skal bekræfte over for SFs ordfører, at når vi bad om at få lovforslaget tilbage i udvalget, er det selvfølgelig for at få tid til både deputation, samråd og et eventuelt ændringsforslag.

Dohrmann (FP):

Det er egentlig ganske fantastisk. Alle ved, at der har fundet nogle omfattende tyverier sted ude i lufthavnen, derefter kommer ministeren og beder om, at en del af det personale, der er ansat derude, får lov til at foretage visse kontroleftersyn, og det modsætter først og fremmest socialdemokratiet, fulgt af de andre venstrefløjspartier, sig. Hvis interesse er det egentlig, man varetager? Er det fagforeningsinteresser, eller er det tyveknægtenes? Det kunne jeg egentlig godt tænke mig at få afklaret her. For det burde da være meget, meget naturligt, at det personale, som er ansat derude, selvfølgelig har lov til at foretage de nødvendige kontrolforanstaltninger.

Ændringsforslag nr. 2, som går på, at det kun skal være en forsøgsordning i 2 år, stemmer vi selvfølgelig imod. En lovgivning som denne behøver ingen forsøgsordning. Det er helt naturligt, at det personale, der er ansat derude, får denne bemyndigelse.

(Kort bemærkning).

Ole Henriksen (SF):

Jeg kan sige til hr. Dohrmann, som jeg sagde i mit første indlæg, at den kontrol, der i dag kan laves i lufthavnen, ikke vil blive ændret i kraft af, at man giver politimæssig myndighed til portvagterne. Det er jo oplyst over for udvalget, at ingen nægter at lade sig visitere, når de bliver stoppet af portvagten; kun i 20 tilfælde måtte portvagten tilkalde politi eller toldvæsen, og ingen vil forsøge at smutte ud i det øjeblik, portvagten har tilbageholdt dem. Det er de rent politimæssige undersøgelser og efterforskningen, som er politimæssige opgaver, som man ikke skal overlade til portvagter. De kontrolforanstaltninger, som hr. Dohrmann taler om, er allerede til stede og behøver altså ikke at blive politimæssige.

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Jeg er også vidende om, at der i dag er ankommet et brev, altså afsendt i går. Jeg har ikke set det endnu, eftersom min mødedag begyndte kl. 8.00, men indholdet af brevet er nu oplyst her i salen. Derfor finder jeg det nødvendigt at svare på det. Det er nævnt, at de pågældende organisationer ikke er blevet hørt i sagen. Det er vigtigt for mig med

det samme at slå fast, at dette er ikke korrekt. Den pågældende organisation er hørt i 1982 og svarede ikke på brevet. Det er altså under den forrige regering og den forrige trafikminister, at denne organisation er hørt. Man fandt det ikke nødvendigt at svare på henvendelsen, angiveligt – jeg ved ikke, om det er den begrundelse, man også vil oplyse over for udvalget, det må de om, men så vidt det er oplyst for os – fordi man kunne se, at forslaget ikke kunne nå at blive fremsat i den samling alligevel. Jeg synes, det er en mærkelig handle måde fra et fagforbund, der får en fuldstændig normal opfordring til at ytre sig om et lovforslag, at man bare arkiverer det lodret og siger: nå, men det bliver måske først til næste år.

Dette lovforslag har siden været fremsat to gange i fuld offentlighed og har fået en for et lovforslag af denne art meget vidtgående offentlig omtale. Hverken i samlingen i fjor eller i denne samling, altså indtil foraftenen for andenbehandlingen, har samme fagforening følt sig foranlediget til at besvare det brev, de fik i 1982, eller på anden måde henvende sig før nu. O.k., bedre sent end aldrig. Men jeg vil altså bare gerne have klarlagt dette: der er spurgt, men der er ikke svaret. Der er ikke nogens interesser, der er forbisat; min forgænger i embedet har sørget for, at det er sket, som det burde.

Jeg vil godt sige til hr. Ole Henriksen, at det er helt misvisende at tale om politimæssig myndighed til de pågældende medarbejdere. Det er der ikke tale om, og det ved hr. Ole Henriksen også udmærket. Det er en tilsnigelse at benytte udtrykket »politimæssig myndighed«. I så fald måtte man jo også sige, at det vågtpersonale, som foretager det personlige sikkerhedscheck – altså på personer, der skal flyve i indland og udland – er tillagt politimæssig myndighed. Det ved hr. Ole Henriksen at de ikke er, og dog foregår det tusindvis af gange hver evig eneste dag – her ikke over for biler og laster, men over for personer og deres påklædning og deres krop. Det har folketetinget godkendt nu i mange år. Det er for øvrigt det samme system, som findes mange andre steder, og der er ingen, der har stillet krav om, at det skal være politiuddannet personale, der skal foretage disse ting.

Nu siger hr. Ole Henriksen, at der har ikke været ret mange tilfælde. Nej, men det er

[Ministeren for offentlige arbejder]

jo i den tid, hvor der ikke har været ret mange tilfælde, at de store tyverier er foregået. Personalet har hidtil haft en mulighed, en ret til at foretage sådan nogle check. Det vil vi gerne ændre til, at det er en opgave, der pålægges dem – på samme måde som det er pålagt sikkerhedspersonalet over for personer at foretage en sådan visitation efter bestemte regler – i begge tilfælde under politiets opsyn og regulering. Derfor må det nok siges, hvis man i juraen kan slutte fra det tungere til det lettere, at når disse ting kan foregå over for personer ved direkte berøringsakter, så må det nemt kunne foregå over for pakker og lad på varebiler.

Jeg håber meget, at man vil stemme for dette lovforslag. Jeg er naturligvis lynhurtig til rådighed for udvalget ved den udvalgsbehandling, som nu skal foregå, og som jeg er helt enig i naturligvis bør foregå på baggrund af den rejste henvendelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes, idet 20 stemte for, 99 imod.

Ændringsforslag nr. 2, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 3 og § 2, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Anden behandling af lovforslag nr. L 68:

Forslag til lov om privatbanerne.

(Fremsat 15/2 84. Første behandling 24/2 84. Betænkning 10/5 84).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Erenbjerg (S):

Vi erkender de vanskeligheder, som ministeren for offentlige arbejder som repræsentant for et relativt lille parti kan have i en stor regering. Vi erkender de vanskeligheder, ministeren kan have med hensyn til at få sine hedeste ønsker opfyldt, og derfor vil socialdemokratiet vise imødekommenhed over for ministerens ønsker gennem de tre ændringsforslag, som vi er medforslagsstillere til.

Vi er enige med ministeren for offentlige arbejder i, at det foreliggende lovforslag bør være økonomisk neutralt, hvorfor vi vil foreslå en uændret byrdefordeling mellem stat og kommune, således at der ikke overføres byrder fra staten til forholdsvis få kommuner, en byrdeoverførsel på ca. 4 mill. kr.

Endvidere har vi forstået, at ministeren for offentlige arbejder i sit oprindelige lovudkast ønskede en ligestilling mellem tjenestemændene ved privatbanerne og statstjenestemænd. Det er en ligestilling, der nu er yderligere aktualiseret gennem dannelsen af et jernbaneforbund. Også her er vi enige med ministeren, og vil anbefale denne retfærdighedshandling udført. Andre grupper inden for den offentlige sektor har jo mulighed for at gå fra en overenskomstansættelse over til tjenestemandstatus, og vi finder, det må være rimeligt, at privatbanetjenestemænd får statstjenestemandstatus, især da staten jo i forvejen betaler 85 pct. af pensionsydelse. Endelig ønsker vi tilsynet med privatbanerne opretholdt, indtil det udvalg, der er nedsat af arbejdsministeren, har tilendebragt sit revisionsarbejde med hensyn til tilsyn med DSB og privatbanerne.

Jeg skal anbefale de tre ændringsforslag til vedtagelse.

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Jeg er naturligvis rørt over hr. Erenbjergs omsorg og omtanke for mit velbefindende, som jeg ved er ægte ment fra hans side, og jeg kan derfor glæde ham med den oplysning, at jeg befinder mig særdeles storartet.